

70. En yndig og frydefuld Sommertid.

Andantino.

(Pigens Sang.)

Dansk Folkemelodi.

1. En yndig og fryde-fuld Sommer-tid i al sin Herlig-hed, den
 gleder og trøstesa mangen en alt ved Guds Kær-lig-hed. Den fører Blomster-
 ska-ren frem, og Ro-sen rød, saa dej-lig og sør-den ser du da i-gen.

2. Blandt alle disse Blommer ved jeg een,
 en Rose for dem alle,
 udsprungen af en dejlig Gren,
 ud af en yndig Stamme;
 vel er der mange smukke til,
 men jeg for Sandhed sige vil:
 han overgaar dem alle.

Folkevise.

71. Et lidet Barn saa lysteligt.

Andantino.

C. Balle.

1. Et li-det Barn saa ly-ste-ligt blev af en Jom-fru baat-ret; i Ti-dens Fylde,
 ej før, ej si-den hørtes sligt, men kun i Ju-bel aa-ret, i Ti-dens Fylde,
 da Guds Søn paa Jord sig fandt en Mo-der skøn, lod u-den Synd sig fø-de, for

nedre-de sig til de smaa, saa de kan ham til Bro-der faa, den Himlens Mor-gen-rø - de!

2. Højlovet i al Evighed skal Jesus Kristus være,
og naar for ham vi knæle ned, det er Gud Faders Åre,
og naar vor Lovsang, altid ny, fra Jord sig svinger let i Sky,
med glade Juletoner, vort fattige Halleluja
med salig Fryd istemmes da af Engles Millioner !

Efter Luther ved N.F.S. Grundtvig.

72. Et venligt Ord har en liflig Klang.

Andantino.

R. Bay.

1. Et venligt Ord har en lif - lig Klang! det trænger bybt i vort Hjertes Genme, det lyder
sa-ligt som Engles Sang, og al-drig kan man de To-ner glemme, det dulmer mangen for borgen
Smer-te; det kæger man-gen et lønligt Saar, det gy-der Trøst i det syge Hjerte, naar Sorgen
tavs ved vor Sidegaard, det gyder Trøsti detsy-ge Hjer-te, naar Sorgentav ved vor Sidegaard.

2. Hvo kan vel glemme den Moderrøst,
som kærlig toned for Barnets Øre,
den skabte Ro i vort unge Bryst,
dens Genklang end vi i Tanken høre.
Skænk mig den Stund, jeg kun har tilbage
af Livets Aften paa denne Jord,
blot til et Minde om hine Dage,
et kærligt Blik og et venligt Ord! :-)